

stichting
markland
college

**MELDCODE HUISELIJK GEWELD EN
KINDERMISHANDELING
STICHTING MARKLAND COLLEGE**

Inleiding

Wat houdt de meldcode in?

De meldcode Huiselijk geweld en kindermishandeling helpt medewerkers binnen Stichting Markland college bij vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling. In vijf stappen staat beschreven wat zij moeten doen en wie zij moeten betrekken. Zo kan worden bepaald of er een melding moet worden gedaan bij Veilig Thuis en of er voldoende hulp kan worden ingezet.

Wettelijke verplichting

Sinds 1 juli 2013 zijn beroepskrachten verplicht de Meldcode te gebruiken bij vermoedens van geweld in huiselijke kring. Dit geldt voor alle professionals die met jeugdigen werken, zoals de (jeugd) gezondheidszorg, het onderwijs, de kinderopvang, de jeugdzorg, de maatschappelijke ondersteuning en voor politie en justitie. Gebruik van een Meldcode geeft professionals houvast bij het signaleren en in gang zetten van interventies opdat het geweld stopt. Vanaf 1 januari 2015 is er een regionaal meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling ingericht, dat de naam “Veilig Thuis” draagt.

Veilig Thuis is het advies- en meldpunt voor huiselijk geweld, kindermishandeling en ouderenmishandeling.

1. De meldcode

De Meldcode is gebaseerd op drie pijlers: Meldnormen, Situaties van Onveiligheid en de Afwegingsvragen.

Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten melden?

Beroepskrachten moeten een melding doen bij Veilig Thuis in de volgende situaties:

1. In alle gevallen van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid en disclosure (d.w.z. 'onthulling': kind/volwassene geeft zelf aan slachtoffer te zijn van mishandeling /verwaarlozing);
2. In alle andere gevallen waarin de beroepskracht meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling;
3. Wanneer een beroepskracht die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

Situaties van onveiligheid

In het afwegingskader zijn er situaties vastgelegd waarin de beroepskracht altijd moet melden bij Veilig Thuis. Dit zijn situaties waarbij er sprake is van:

Acute onveiligheid

Bij acute onveiligheid is een zorgvrager in direct fysiek gevaar. Diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig. Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) of verwaarlozing maar bijvoorbeeld ook om het onnodig toedienen of juist nalaten van toedienen van medicijnen.

Structurele onveiligheid

Bij structurele onveiligheid is er sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of geweld. Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst.

Disclosure

Over disclosure of onthulling spreken we als slachtoffers uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen bij huiselijk geweld of kindermishandeling of zich (spontaan/toevallig) uiten bij of in de nabijheid van een beroepskracht zonder hulp te vragen. Deze slachtoffers dienen ook bij Veilig Thuis gemeld te worden. Wanneer een kind of volwassene uit zichzelf praat over mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden.

Afwegingsvragen

De Meldcode bestaat uit 5 stappen die doorlopen kunnen worden. Deze stappen worden hierna beschreven. Bovengenoemde drie meldnormen zijn te vertalen in vijf afwegingsvragen die u in stap 4 stelt; het zogenaamde afwegingskader (zie bijlage). Hiermee worden beroepskrachten ondersteund bij beslissingen die in stap 5 van de meldcode moeten worden genomen.

2. Het stappenplan schematisch

Hier staat eerst het stappenplan schematisch. Op de volgende pagina's wordt elke stap preciezer toegelicht.

Stap	Beschrijving	Betrokkene(n)
1 Signalen in kaart brengen	Is er een vermoeden van huiselijk geweld/ kindermishandeling, meld dit aan de mentor. De mentor onderneemt de volgende stappen: <ul style="list-style-type: none">• Maak onderscheid tussen feiten en hypothesen of veronderstellingen• Start met vastleggen in SOM• Bespreek signalen met de ondersteuningscoördinator, leerling coördinator en/of teamleider• Neem eventueel contact op met basisschool of de vorige mentor.	Mentor, leerling coördinator, ondersteuningscoördinator, aandachtsfunctionaris en teamleider.
2 Collegiale consultatie	<ul style="list-style-type: none">• Bespreek de casus in het ondersteuningsteam, indien de vermoedens blijven/ versterkt zijn.• Consulteer eventueel (anoniem) Veilig Thuis• Bespreek stap 3 voor.	Mentor, ondersteuningscoördinator, aandachtsfunctionaris en eventueel teamleider
3 Gesprek ouder(s)/ verzorger(s)	<ul style="list-style-type: none">• Voer het gesprek en gebruik aandachtspunten die genoemd zijn• Maak een verslag van het gesprek (SOM)	Mentor, ondersteuningscoördinator, aandachtsfunctionaris en eventueel teamleider.
4 Weging	<ul style="list-style-type: none">• Weeg de aard en ernst van huiselijk geweld/ kindermishandeling met behulp van de afwegingsvragen in het afwegingskader (zie bijlage 2) en het wegingsformulier. (zie bijlage 1)	Ondersteuningscoördinator, aandachtsfunctionaris en eventueel teamleider
5 Beslissen	<ul style="list-style-type: none">• Gebruik het afwegingskader om twee beslissingen te nemen:<ul style="list-style-type: none">○ Is melden bij Veilig Thuis noodzakelijk?○ Is hulp verlenen of organiseren (ook) mogelijk?	Ondersteuningscoördinator, aandachtsfunctionaris, teamleider en eventueel rector.

3. Uitwerking van de stappen

De 5 stappen van de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling: Iedere hulporganisatie, school en zelfstandige professional ontwikkelt een eigen meldcode. Daarin moeten in ieder geval de volgende 5 stappen staan:

- **Stap 1: In kaart brengen van signalen**

De mentor is het eerste aanspreekpunt voor een leerling of voor ouder(s)/verzorger(s).

Bij (vermoeden van) kindermishandeling moeten in eerste instantie de mentor, ondersteuningscoördinator en eventueel de teamleider op de hoogte worden gesteld.

De mentor verzamelt signalen over de leerling in het team, bij voorkeur door bespreking van de leerling in het kernteam. Wanneer er sprake is van een acuut dreigende situatie kan in overleg met de ondersteuningscoördinator en teamleider gelijktijdig worden ingeschakeld. (Zie stap 2) De mentor brengt de bevindingen van het team in kaart en legt deze naast gegevens van de basisschool en/of de voorgaande mentor Eventueel kan contact opgenomen worden met de basisschoolleerkracht of de vorige mentor(en). Dit alles legt de mentor vast in het leerlingvolgsysteem (SOM). Dit kunnen zowel signalen zijn die het vermoeden bevestigen of ontkrachten. De mentor beschrijft de signalen zo feitelijk mogelijk. Bij een hypothese of veronderstelling wordt uitdrukkelijk vermeld dat het een hypothese of veronderstelling is. Als deze wordt ontkracht, wordt dat ook vermeld. Bij informatie van derden wordt de bron vermeld.

- **Stap 2: Collegiale consultatie en eventueel raadplegen van Veilig Thuis**

Als de verzamelde informatie het vermoeden van kindermishandeling en/of huiselijk geweld ondersteunt, consulteert de mentor het ondersteuningsteam, in samenspraak met de teamleider. Het ondersteuningsteam geeft richtlijnen en adviezen voor het te voeren oudergesprek, eventueel in samenspraak met VeiligThuis.

- **Stap 3: Gesprek met de betrokkene(n)**

In dit stadium zal er een gesprek met de ouder(s)/verzorger(s) en eventueel de leerling plaatsvinden waarin de zorgen worden besproken. Het gesprek zal worden gevoerd met ondersteuning van een lid van het ondersteuningsteam en eventueel de teamleider.

Doel van het gesprek is de zorgen te delen en te checken waar de signalen vandaan komen.

Verloop van het gesprek:

1. Leg het doel uit van het gesprek;
2. Beschrijf de feiten die je hebt vastgesteld en de waarnemingen die je hebt gedaan;
3. Nodig de leerling/ de ouder(s)/ Verzorger(s) uit om een reactie hierop te geven;
4. Kom pas na deze reactie zo nodig en zo mogelijk met een interpretatie van hetgeen je hebt gezien, gehoord en waargenomen.
5. Leg het gesprek vast in SOM.

Ouder(s)/verzorger(s) wordt de mogelijkheid geboden hun reactie te geven en eventueel zelf hulp in te schakelen. Wanneer wordt afgesproken dat ouder(s)/verzorger(s) hulp accepteren en organiseren, monitort de school de leerling over een met ouder(s)/ verzorger(s) af te spreken periode. Van het gesprek wordt verslag gemaakt dat in SOM wordt opgenomen.

• **Stap 4: Wegen van het huiselijk geweld of de kindermishandeling en bij twijfel altijd Veilig Thuis raadplegen**

Op basis van de gegevens van stap 1 tot en met 3 geeft het ondersteuningsteam antwoord op deze vragen:

- a. Is er een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling?
- b. Is er een vermoeden van acute of structurele onveiligheid?

Hiertoe worden de vijf afwegingsvragen en beslissingen gebruikt uit het afwegingskader voor het onderwijs en het wegingsformulier. Het wegingsformulier en afwegingskader zijn te vinden in de bijlagen, onderaan dit document.

• **Stap 5: Beslissen aan de hand van het afwegingskader (zie stap 4)**

De school beslist aan de hand van onderstaande 2 vragen:

1. Is melden bij Veilig Thuis noodzakelijk? Ouder(s)/verzorger(s) en leerling in een gesprek op de hoogte stellen van de melding. De melding zal worden gedaan door de mentor samen met een lid van het ondersteuningsteam.
2. Is hulpverlening (ook) mogelijk? Dan de leerling en ouder(s)/verzorger(s) doorverwijzen. Van de beslissing wordt een verslag gemaakt dat zal worden toegevoegd aan de informatie in SOM.

Veilig Thuis is te allen tijde en bij elke stap uit het stappenplan te raadplegen!
Telefoon: 0800-2000 (gratis en 24/7 bereikbaar)

Indien na enige periode onvoldoende verbetering zichtbaar is, is het van belang opnieuw contact op te nemen met Veilig Thuis en eventueel opnieuw een melding te doen. Veilig Thuis adviseert, indien nodig, meerdere keren contact op te nemen indien onvoldoende verbetering of zelfs verslechtering te zien is.

De 'Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling' maakt deel uit van het veiligheidsbeleid van Stichting Markland College.

Bijlage 1. **AFWEGINGSKADER**

In het afwegingskader worden vijf afwegingen gemaakt:

1.) Vermoeden

Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/ of kindermishandeling?

NEE

Afsluiten en vastleggen in dossier.

JA

Ga verder met afweging 2.

2.) Acute of structurele onveiligheid

Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode in dat er sprake is van acute onveiligheid en/ of structurele onveiligheid? Huiselijk geweld en/ of kindermishandeling?

NEE

Ga verder met afweging 3.

JA

Melden bij Veilig Thuis.

3.) Zelf hulp bieden of organiseren

Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden?

NEE

Melden bij Veilig Thuis.

JA

Ga verder met afweging 4.

4.) Aanvaarden van hulp

Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten?

NEE

Melden bij Veilig Thuis.

JA

Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging 5.

5.) Gewenst resultaat

Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen?

NEE

(Opnieuw) melden bij Veilig Thuis.

JA

hulp afsluiten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.

Bijlage 2. **WEGINGSFORMULIER M.B.T. VEILIGHEID**

Algemene feiten (geslacht / leeftijd / gezinssamenstelling etc.)	
Wat zijn de zorgen?	Wat gaat er goed?
Individu	Individu
Betrokkenen (ouder / partner / (klein-) kinderen)	Betrokkenen (ouder / partner / (klein-) kinderen)
Netwerk (omgeving)	Netwerk (omgeving)

1.	Wat is mijn grootste zorg als er niets gebeurt?
2.	Schaalvraag 0 ----- 10 0 = er signalen zijn van direct gevaar en grote onveiligheid 10 = de veiligheid is gegarandeerd
3.	Is er sprake van acute onveiligheid? Ja/ Nee (bij ja, altijd een melding bij VT) Omdat.....
4.	Is er sprake van structurele onveiligheid? Ja/Nee (bij ja, altijd een melding bij VT) Omdat
5.	Welke hulp is er nodig? (wanneer bij 2 of 3 een ja is ingevuld → hulp in overleg met VT vaststellen)
6.	Wat is grootste kracht in het systeem (om hulp zoveel mogelijk op aan te laten sluiten)
7.	Wie gaat dit uitvoeren?
8.	Hoe vindt de overdracht plaats?
9.	Notities